No. 137. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 13 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De adres-comedie.

Zonderlinger sustenuen dan de publieke discussie over het adres en verdere lotgevallen van hetzelve heeft doen uitkomen, zijn welligt nog nimmer in een constitutioneel land, zelfs niet in het onze gevoerd.

In de Tweede Kamer werd het adres door den nieuwen aanvoerder van hetgeen Jonkheer van Rappard «zijn volk" pleegde te noemen uitgemaakt voor eene pligtpleging, gelijk dezelfde man, met zijne 17 figuranten à f 2500, van oordeel was, dat wanneer de Vorst de zitting der Kamer opende met de leden aan te spreken over de belangen des lands, deze slechts eene pligtpleging kwam maken aan de vertegenwoordiging d. i. dus aan de natie. Hoe weinig eerbied moet de ministeriële partij voor den onschendbaren persoon des Konings hebben, dat hun aanvoerder beweren durft, dat deze, zoodra de Edelmogenden weder in 's Hage gearriveerd zijn, zich beijvert om voor H. E. M. een pligtpleging, eene buiging, een *Messieurs, votre très humble serviteur* te komen maken; — inderdaad voor ieder, die de constitutie eerbiedigt, en den Koning lief heeft, zijn zulke aanmatigingen der aristocratie tegenover de Koninklijke waardigheid grievend en ergerlijk! — Terzelfder plaatse werd door dienzelfden persoon [illegible] dat die [illegible] der Tweede Kamer te maken, zoo moest worden ingerigt, dat zij naar menschelijke berekening, evenzeer geschikt was voor de stramme gewrigten en verstokte ledematen van de kostgangers uit het oude-mannen-huis, dat der natie jaarlijks f 90,000 kost. — Het is mogelijk dat gij mijnheer Jeremias *de pligtpleger* geheime instructien van daar ontvangen had, waaruit bleek, welke sprongen zij mede dachten te kunnen maken, doch dit is zeker, dat de Tweede Kamer, quâ Kamer, die niet had, en dat, al hadde zij die, deze instructie geen invloed op hare handelwijs zou kunnen uitoefenen zonder aan hare roeping van onafhankelijkheid te kort te doen. De Tweede Kamer is niet daar, om te handelen, zooals zij denkt dat de Eerste Kamer zal handelen, maar zooals zij zelve zich verpligt acht te handelen.

Het tweede bedrijf der adres-comedie had plaats achter de schermen; evenwel vonden de acteurs dat zij zich daar zoo fraai van hunnen pligt kweten, dat zij het scherm even met een tip opsloegen. — Maar hemeltje! wat zag het er daar uit! — Omdat zij, 1°. niet het initiatief eener wet hebben, en 2°. omdat de grondwetgevende magt geene verandering of bijvoeging der grondwet mag daarstellen vóór dat die verandering of bijvoeging door eene wet noodzakelijk is verklaard, vermeenen zij, als leden der Eerste Kamer, niet *op voorstel der Tweede Kamer* en *gezamentlyk met* deze te mogen *wenschen*, dat in dagen van kalmte en rust de Regering het voorstel tot die wet doet.

Philinte. Y comprends tu quelque chose?

Clitandre. Ma foi non, il radotte.

Het derde bedrijf is op het oogenblik dat wij dit artikel schrijven nog niet afgespeeld. De repetitien duren ontzettend lang. Waarom mag de hemel begrijpen! Of liever daar is geen redelijke reden voor te vinden. Het is alleen weder een bewijs hoe men in de Kamer steeds moeijelijkheden schept en zwarigheden maakt waar zij niet bestaan, en naar zijwegen zoekt waar de regte weg duidelijk en klaar is. Inderdaad dat treuzelen, beuzelen en zaniken waar maar ééne logische redenering, ééne rigtige handeling denkbaar is, is ergerlijk.

De Tweede Kamer heeft het haar pligt geacht een adres van zekeren inhoud aan den Koning aan te bieden. Zij vraagt aan de Eerste Kamer of deze zich daarmede vereenigen kan en alzoo gezamentlijk met haar dit adres aan den Koning wil aanbieden. De Eerste Kamer weigert dit. — Wat nu is natuurlijker dan dat de Tweede Kamer het alleen doet. Door die weigering der Eerste Kamer kan toch niet weggenomen worden, hetgeen *een fait accompli* is, namentlijk: dat de Tweede Kamer het haar pligt rekende 1°. een adres aan den Koning aan te bieden, 2°. dat adres zoo in te rigten als zij het inrigtte. — Rigt nu, omdat de Eerste Kamer zich daar niet mee vereenigen kan, de Tweede Kamer het adres aan den Koning anders in dan zij deed, of biedt zij geen adres aan den Koning aan, in beide gevallen laat zij na, handelt zij dus in strijd met, hetgeen zij haar pligt rekende te doen; — en dit dan weder, waarom? — Om de omstandigheden, d. i. met andere woorden, om iets wat buiten de zaak ligt, iets waardoor zij gezworen heeft zich niet van de zaak te laten afbrengen.

Verbood de grondwet der Tweede Kamer afzonderlijk eenig verzoek aan den Koning of wie ook te doen, een adres aan den Koning of wie ook te zenden, de zaak ware gansch anders, en de Tweede Kamer, wier eerste pligt is aan de grondwet te gehoorzamen, zoude voor dat voorschrift moeten zwichten. — Doch dit is het geval niet, de grondwet spreekt van geen adressen. De grondwet spreekt alleen van de behandeling van wetten, van voorstellen, waarop volgens art. 117, des Konings *bewilliging* en *bekrachtiging* kan verzocht worden, — van voorstellen, die, zullen zij ten uitvoer gelegd worden, zoowel door den Koning als door de beide Kamers moeten worden goedgekeurd. Een adres, al is het aan den Koning aangeboden, blijft wat het is, een adres van den adressant aan den geadresseerde. Geene bewilliging, goedkeuring of bekrachtiging van iemand anders dan van den adressant kan daarbij te pas komen, gelijk het dan ook nimmer bij de Kamers of bij den Koning is opgekomen bewilliging in een adres te verzoeken. Men moge antwoord *op* hetzelve verwachten, bewilliging in het adres quâ adres nimmer. Op het voorstel van wetten kan aan den Koning geen bewilliging verzocht worden dan door de beide Kamers gezamentlijk, — doch daaruit op te maken dat de Tweede Kamer alleen geen adres aan den Koning zou mogen aanbieden, iets hetgeen ieder ander collegie, ja zelfs ieder burger doen mag, is inderdaad te gek om los te loopen.

— Het *Handelsblad*, dat, in materieele belangen verdiept, den Minister van Hall schijnt te evenaren om *of* niet op de hoogte te zijn de logische redeneringen van den Heer Thorbecke te vatten *of* die moedwillig te verdraaijen, beroept zich geheel en al ten onregte op diens *aanteekeningen op de grondwet.* Die Hoogleeraar zegt juist 2e. editie D. I. bl. 315: «Streng genomen schrijft de «grondwet enkel de handelwijze omtrent wets«ontwerpen voor. Bij de herziening ware het «niet overtollig geweest te verklaren, hoeverre «de vormen in art. 114—118 bepaald; ook bui«ten den kring van wetsontwerpen binden." Verder vermeld de Hoogleeraar, «dat men tot nog «toe in de Staten-Generaal de adressen van ant«woord even als wetten had behandeld," doch zonder dit antecedent goed te keuren. Terwijl hij daarop volgen laat, «dat, hadde men bij de «herziening de toepasselijkheid daarvan onder«zocht, dan de vraag kon zijn ontstaan of het wel «goed ware dat (zooals men het tot heden toe «begreep) die adressen slechts door beide Kamers «gezamentlijk kunnen worden aangeboden?" waarop hij ten slotte het nadeelige aantoont van dat vroegere begrip. — Nergens is eenig woord, eenig blijk gegeven, waaruit kan worden opgemaakt, dat de Heer Thorbecke van gevoelen was, dat de Tweede Kamer alleen geen adres van antwoord aan den Koning kan aanbieden, wij meenen juist in zijne woorden een blijk van het tegendeel te vinden. Zijne handelwijze in de Kamer zal daaromtrent tusschen ons en het *Handelsblad* beslissen.

«*Maar*, zeggen de mannen der zwarigheden, het adres des Konings was alleen gerigt aan de beide Kamers, *als één ligchaam;* — de beide Kamers kunnen dus alleen als *één ligchaam* antwoorden."

Wij moeten bekennen de consequentie niet in te zien. De Koning had aan beiden hetzelfde te zeggen. Doch zoo beiden niet hetzelfde te antwoorden hebben, zien wij volstrekt niet in, waarom niet ieder ligchaam afzonderlijk het zijne zou kunnen antwoorden. — Dat de leden van beide Kamers, tot het aanhooren der troonrede, even als wortelen en aardappelen in een schotel hutspot, onder elkander gemengd zijn, doet niets ter zake. Zoodra de troonrede geëindigd is, zonderen zij zich af om niet weer te zamen te komen dan voor het sluiten der zitting. Over het antwoord moeten zij dus afzonderlijk beraadslagen. Zoo die afzonderlijke beraadslaging bij elk tot een' anderen uitslag leidt, zouden zij dan niet ieder een ander adres mogen indienen, terwijl zij, gelijk wij boven aantoonden, in den regel elk op zich zelve onwedersprekelijk het regt hebben om een adres aan den Koning of wie ook aan te bieden?

«*Maar*, zeggen andermaal de mannen der zwarigheden, de grondwet zegt: de Staten-Generaal (d. i. de beide Kamers) vertegenwoordigen het Nederlandsche volk. Een adres door eene der Kamers aangeboden is dus niet door de vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk aangeboden."

Wij spreken het niet tegen; doch het doet niets ter zake. Het is wat het is, een adres door de Tweede Kamer aangeboden, meer kan, meer wil het ook niet zijn; maar dat bewijst alleen dat de Tweede Kamer het niet doen kan quâ *vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk*, maar niet dat zij het niet doen kan, quâ *hetgeen zy is*, d. i. quâ *Tweede Kamer.* — Zoo daardoor eene anomalie gevonden wordt in de vertegenwoordiging des volks, wat bewijst dit? — niet, dat de Kamer geen adres van antwoord kan aanbieden, maar dat de grondwet niet deugt, welke de vertegenwoordiging zoo inrigtte, dat daardoor anomalie kon ontstaan. Daartegen kan de Tweede Kamer niet waken; — het is een bewijs te meer voor het billijke van den door haar in het adres geuiten wensch.

«*Maar*, zeggen eindelijk de mannen der zwarigheden, zoo de Koning het adres eens niet aannam."

Deze tegenwerping is zeker de zotste van allen. De Kamer heeft niet gezworen te handelen, zoo-

als het der Regering aangenaam zal zijn, maar zoo als hun pligt hun gebiedt. Het aanbieden of niet aanbieden is de zaak der Kamer; — het aannemen of niet aannemen die der Regering. Wij gelooven niet aan den moed der Ministers om den Koning zoodanige weigering aan te raden. — «Ja, antwoordt men, maar *zoo* men eens weigerde, hoe onaangenaam voor ons leden der Kamer, hoe vernederend, wij zijn toch zulke fatsoenlijke lui.” — Wij zeggen, *Shame over you, who speaks thus!* Die weigering is u niet als personen aangedaan, maar aan het ligchaam der Tweede Kamer en dat wel aan het ligchaam der Tweede Kamer, *omdat* het zijn pligt deed; zult gij zelfs *dan* uw personeel belang boven dat uwer roeping stellen? — Doch, wij herhalen, de Ministers zullen den moed niet hebben om den Koning zoodanige weigering aan te raden. Maar *zoo* zij het deden, (want men kan nooit weten waaraan zij den geëerbiedigden Koning en het vaderland al bloot zouden stellen) dan zien wij, zoo de Kamer zich hare roeping waardig gedraagt, daardoor eene botsing ontstaan, waaruit niets dan heil voor den lande kan geboren worden; de aftreding namentlijk der Ministers, en vervanging door anderen, welke door eene hervorming onzer staatsinrigting Koning en vaderland zal vrijwaren voor alle die onheilen, waaraan het systeem van behoud beiden bij voortduring blijft blootstellen.

Welk eene heerlijke ontknooping zou dat zijn!

NIEUWSTIJDINGEN.

WEST-INDIE.

PARAMARIBO, den 1. September. Het was in den nacht tusschen den 29. en 30. Augustus, dat Suriname's ingezetenen op het onverwachtste alleronaangenaamst uit hunnen slaap werden gewekt, door drie achtereenvolgende schokken van aardbeving, gepaard van een onderaardsch donderend geluid, gelijkende naar dat van eenen spoorwagentrein in Europa, zich bij de aannadering verheffende en bij de verwijdering verzwakkende; de eerste schok was zoo ligt, dat dezelve door velen niet eens is gevoeld, echter de tweede vrij sterk, terwijl de derde hevig mag genoemd worden, en dubbel beangstigend was, zijnde zoo sterk, dat de meubelen en het huisraad onzer, door de geweldige schudding krakende woningen, trillend rammelden.

DUITSCHLAND.

— Men leest in den *Westphälischen Merkur*: Sedert den 1. dezer levert onze stad een zonderling schouwspel op. De kleedermaker *Egidius*, een 75-jarige grijsaard, werd, op dezen dag, uit zijn huis en met zijn hebben en houden op de straat, voor de deur van zijne woning, gezet, alwaar alles nog staat, zoo als het er neergezet werd. Sedert is de man zonder onderkomen, slendert des daags door de stad en slaapt des nachts op eenen stoel, zich goedschiks, kwaadschiks toedekkende met een stuk van een bed, onder den blooten hemel, vlak voor zijn vroegere woning. Schrijver dezes hoorde hem gisteren ten 11 ure duidelijk snorken. Bij het naderende wintergetij ware het wenschelijk, dat de stedelijke bestuurders voor hem zorgden; wij zullen het anders, in onze beschaafde eeuw, beleven, dat een evenmensch op straat bevriest, dat er de dood op volgt.

Neukirchen, 31. October 1844. Een Rietberger.

ENGELAND.

LONDEN, den 6. November. Verscheiden ongelukken zijn dezer dagen hier te lande gebeurd. Het aanmerkelijkst en treurigst is de ll. Donderdag te Oldham, bij Manchester, gebeurde instorting van eene geheele fabrijk, die onlangs nevens eene andere was opgerigt. Het gebouw was 70 voet hoog en had zes verdiepingen, elke eene groote zaal vormende. Op het tijdstip van het ongeval waren er 32 menschen bijeen, deels fabrijkwerkers, deels ambachtslieden. Van deze hebben twintig, 12 mans en 8 vrouwen, het leven verloren; verscheiden der overigen zijn op bijna wonderdadige wijs gered. — Te Strathaven, in Schotland, zijn ll. Vrijdag voormiddag, bij den harden wind, die toen heerschte, 40 huizen door een' brand in de asch gelegd. — Dien zelfden avond, men onderstelt insgelijks door de werking van den wind, is te Hackney een groote tent, waarin eene soort van paardenspel gehouden werd, ingestort en de zware mast, welke het midden daarvan ondersteunde, heeft door zijnen val twee menschen gedood.

— De *Times* verklaart op de eenvoudigste wijze, en als of het de natuurlijkste zaak der wereld was, dat in de laatste dagen, zoo te Londen als in den omtrek, door zekere lieden verrotte eijeren voor eene waarde van 100 p. s. (*f* 1200) opgekocht zijn, ten dienste van den 9. November. De 9. November is de dag der openbare inhuldiging van den Heer *Gibbs*, als Lord Mayor, welke Heer *Gibbs*, door de bevolking der hoofdstad niet zeer bemind schijnt te zijn.

— Van 30. October tot 3 dezer heeft zwaar stormweder op onze kusten gewoed, en niet minder dan 43 vaartuigen hebben daardoor schipbreuk geleden.

FRANKRIJK.

— Uit eene memorie aan de akademie van wetenschappen gezonden, over de armoede in Holland, blijkt, dat op eene bevolking van 3 millioen zielen, bijna 400000 armen in 1843 zijn ondersteund geworden. Het schijnt, dat de armoede sedert eene eeuw onophoudelijk in Holland aangroeit.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 8. November. Eenige dagen geleden is te Antwerpen een treurig onheil gelukkig afgewend. Eenige sjouwerlieden bragten met een wagentje kleine vaatjes over: een dier vaatjes, hetwelk daaraf viel, brak, en eene witte zelfstandigheid verspreidde zich op de straat. Terstond liepen eenige kinderen toe, om hetgene zij voor witte suiker hielden op te rapen, hetwelk ook geschied zou zijn, waren zij niet door eenen voorbijganger verjaagd, die uit den vorm der vaatjes hunnen inhoud vermoedde, welke uit niet minder dan rattenkruid bestond. Te regt beklaagt men zich over de zorgeloosheid, waarmede aldaar een zoo hevig vergift, in groote hoeveelheid, onbewaakt vervoerd mag worden.

ZWOLLE, den 7. November. Gisteren avond had alhier een allertreurigst geval plaats: de serjant *Otte*, van het Flank-Bat. der 4e Regt. Inf., die de wacht had in de kazerne de Broeren, riep omstreeks negen uren zijne manschap bijeen en gaf orde om hunne geweren te laden, met bedreiging wanneer zij niet gehoorzaamden, hen te zullen doodschieten, aangezien hij reeds met een geladen geweer voor hen stond. Weinige oogenblikken kwam de korporaal....... welke door de manschap der wacht werd gewaarschuwd terug te moeten gaan, waaraan hij ook voldeedt, doch weldra kwam hij weder en werd door de serjant *Otto* gewaarschuwd zich te verwijderen of hij zoude op hem vuren, waarop hij antwoorde: och serjant, dat meent gij immers toch niet, ik ben de korporaal...... Ha! wacht, denkt gij dat ik niet durf? en schoot te gelijkertijd op de bedoelde korporaal, welke na 4 à 5 passen gemaakt te hebben, levenloos nederviel.

De korporaal...... die door zijn uitmuntend gedrag bij al zijne meerderen geacht en bemind was, wordt algemeen betreurd.

VLISSINGEN, den 11. November. Heden morgen is Zr. Ms. fregat *de Ryn*, gekommandeerd door Z. K. H. Prins *Hendrik*, uit zee alhier ter reede gearriveerd. Het koninklijke stoomjagt *de Leeuw* lag sedert eenige dagen hier in de haven, ten einde Z. K. H. over te nemen.

— Wij hebben brieven van de Kaap van 16. Augustus. Eene expeditie, onder aanvoering van den heer *Vermeulen*, was naar de Delegoabaai getrokken, zonder dat het doel bekend is. Uit Grahamstad waren de troepen naar fort Peddie, fort Wilthire en fort Beaufort getrokken met eenige veldstukken. De Kaffers hebben op de grenzen verscheidene moorden en rooverijen gepleegd; onder anderen hebben zij den heer *de Lange* vermoord, en geweigerd, genoegdoening te geven. De stad Beaufort was van Kaffers gezuiverd, en men was voornemens, op hun grondgebied te trekken. Op de grenzen was men waakzaam, en een oorlog tusschen de Engelschen en Kaffers scheen onvermijdelijk. (*Utr. C.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

Daags na de verwerping van het adres door de Eerste Kamer deelt de Staats-Courant, in plaats van die gewigtige tijding, een berigt mede uit eene der afgelegen provincien, over k o o l z a a d! — Gedurende de restauratie werden in Parijs verscheiden lieden voor de regtbank betrokken, wegens oproerig stilzwijgen. — De Grooten-Heer heeft weder aanvallen van vallende ziekte en zijne gezondheid laat veel te wenschen over; heeft nog 15 haren op 't hoofd. — Den 5. heeft men te Londen geen twee uren dag gehad. Even donker zijn de vooruitzigten in 't gelukkig Nederland; wel te verstaan voor dat gedeelte hetwelk niet aan het Danaïden-vat zit. — Op de boulevard Bonne Nouvelle, te Parijs, ziet men kagchels en vuurdragers van glas. — Met de kolonisatie in W. I. is het treurig gesteld; zoolang Elias daar aan 't roer zit, zal het plan niet gelukken. — In Spanje zullen de groote oproermakers gratie bekomen, en, om er toch wat van te hebben, de kleine doodgeschoten worden. Alles als naar gewoonte en gelijk alom. — De Kamper C. vraagt waarom men den heer van Aschtekaken niet bij zijne ossen gelaten heeft. — Te Amsterdam zijn twee personen veroordeeld tot gevangenis en boete, wegens het op zondag geven van publieke vermakelijkheden. Huizen van Ontucht blijven ook des zondags geopend; maar 't is waar, die vermakelijkheden zijn niet publiek. — Men begint in Engeland erastig opmerkzaam te worden op den reeds lang wanhopigen toestand der mindere klasse. De dagloonors houden op met klagen, maar veelvuldige brandstichtingen getuigen van hun lang verkropten wrok. — Met de muntspecien in Frankrijk gaat het even luisterrijk als bij ons! Men brand en geeselt hier dat het een aard heeft, maar neemt de oorzaak van het kwaad niet weg; 't is als of men een' hongerigen aan een goed bezette tafel alleen liet, met bevel van niet te eten. — Meijer Jonas is van schrik en vreugde dood in de trede van zijn rijtuig blijven hangen, bij het weder vinden van eene portefeuille met waarde. — Wed. Kagenaar aan den Goudschen weg, betuigt haren hartelijken dank aan doctor Borstlap te Rhoon. (Rott. C.)

Ingezonden Stukken.

Grootheid en Nietigheid.

De terugkomst van het fregat *de Ryn*, op gisteren, gaf aanleiding tot het volgende voorval. Een Officier der Landmagt die zich bij onderscheidene Officieren der Marine op de Werf gevoegd had, om getuige te zijn van het aan wal komen van den jeugdigen Vorst, was op last van den alhier bevel voerenden Admiraal genoodzaakt, dit door hem gekozen standpunt te verlaten.

Als getuige van dit verschijnsel bragt zulks in het huiswaarts keeren onwillekeurig bij ons beschouwingen te weeg, over grootheid en nietigheid. Groot hij, die niet alleen te midden van het woeden der orkanen kalm zijne bevelen uitvaardigt, en de stormen als het ware aan zijnen wil kluistert! Groot hij, die het woest element gebied wanneer het brooze vaartuig op de onstuimige baren dan tot hemelhoogten opgevoerd en terstond in onpeilbare afgronden teruggeslingerd wordt, maar ook groot hij, die, wanneer zaken, oogenschijnlijk van minder belang, de stem des gezagvoerders gebiedend vorderen, dan zelfs niet de teugels van het gezag aan zijne hand laat ontglippen! Dit voorwaar, ja dit is grootheid! Nietig daarentegen hij, die geheel afhankelijk van den wil des bevelhebbers het niet waagt, denzelven te beoordeelen; blindelings de stem volgt, die hem gebiedt. Nietig hij, die met opoffering van alle zelfgevoel zich niet mag onttrekken den hem aangewezen weg te volgen. Nietig hij, wiens tegenwoordigheid het evenwigt verbreekt, in de spheer, waarin een hooger gezag zich beweegt; nietig..... doch laten wij het veld onzer bespiegelingen niet vergrooten; immers nietigheid is hier negatieve grootheid; het positief en het negatief blijven steeds gescheiden: slechts in het oneindige of in het nulpunt kunnen zij elkander ontmoeten.

VLISSINGEN, 12. November 1844. X.

Den 8. dezer heeft de Arrondissements-Regtbank alhier, de drie Stedelijke Commiezen, voor hun veeljarig vergrijp aan algemeene gelden, veroordeeld tot eene gevangenis van drie jaren, *f* 100 boeten en in de kosten.

Bij de instructien is gebleken, dat die halzen daartoe zijn aangespoord geworden door den waarnemenden Ontvanger, waar dan ook de storting en verantwoording moesten plaats hebben, en waaraan twee deelen moest afgestaan worden, als: een deel voor hem en een deel voor den Hoofd-Commies. Wie kan met een tractement van 85 centen daags zulke aanlokkelijke verleiding wederstaan?

De Hoofd-Commies is in functie gebleven, en de katten, die de kastanjes uit het vuur hebben gehaald, zijn in den strik blijven hangen.

Verder is gebleken, dat de opbrengst der boter in 1833 heeft bedragen *f*3600, en in 1843 slechts *f*1800, zoodat 100 pCt. vermindering door het Bestuur onopgemerkt is geworden. Maar de Burgemeester heeft het te volhandig om op zulke kleinigheden te letten; en als de *f*1800 niet mankeren, waarom dan de kat ook niet een graatje gegunt? Want ontstaan er te korten, eene nieuwe belasting herstelt al die bezwaren, — en de hooge goedkeuring is zeker, want de grondwet magtigt de Plaatselijke Besturen vrij over hunne huishoudelijke belangen te beschikken. — Herziening!!!

Het is intusschen op stevige grondzuilen gebleken, hoe slordig de stedelijke administratien worden nagezien. Gelukkig dat de zeelieden van het barkschip Nederland op beter kompas weten zee te bouwen en de aangeboden ballast der goedaardige strandbewoners in ruimer havens weten op te hoopen!

ZIERIKZEE, 9. November 1844. GEEN LEUGENAAR.

NB. Een Lid van de Regtbank bewoont eenige kamers bij den Hoofd-Commies en heeft vrijen toegang in den tuin; en het Bestuur kan hem ook volstrekt niet missen.

Verwacht Zierikzeesche administratie der Spaarbank, groot beroemd treurspel, met zang.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel geteekend: «Een vriend van licht,” in ons volgend Nommer.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. November. Sedert den 9. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Bachus, H. Otte, Cecile, P. Flambord, beide Bordeaux, wijn; Richmond, W. Thomas, Mexico, stukgoed; Isabella, J. Douwes, Villa Nova, fruit; Odon, R. Holle, the Caledonian, W. Henrij, beide Odessa, lijnzaad, Geertruida, J. Boswijk, Memel, hout, de Maria, J. Salijsieder, Londen, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Columbus, L. Zuibons, New-York, katoen.

Op Order:

Die Oder, A. F. Wilt, Bordianki, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Janus, J. Smith, Leith, schors; the Gordon, J. Walker, New-Orleans, Aristides, W. Stabb, Liverpool; Valentine, J. Moller, Boston, alle ballast.

Door Zr. Ms. fregat de Rijn, onder bevel van Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, is den 31 October op 41° 55′ N. Br. en 13° 25′ W. L. gepraaid een Engelsch driemastschip, 2e onderscheidings-wimpel met no. 5794.

Te Vlissingen, bij K. W. VAN BIEREN.